

407.

USTAWA

z dnia 14 lipca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 ust. 2) zdaniu ostatniemu nadaje się brzmienie: „Najmniej na 14 dni przed zgłoszeniem wniosku banki i instytucje winny zawiadomić właściciela nieruchomości.”;

2) w art. 2 wyrazy: „których właściciel posiada ogółem na obszarze Państwa mniej niż 200 ha gruntów” zastępuje się wyrazami: „stanowiące gospodarstwa grupy A w rozumieniu art. 3 ust. (1) pkt. 1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59)”;

3) w art. 3 datę „1 stycznia 1933 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 1936 r.”;

4) w końcu art. 3 dodaje się zdanie następujące: „Okoliczność, że jedna z instytucji, wymienionych w art. 1, nie przyłączyła się do postępowania, nie stanowi przeszkody do przyłączenia się innych instytucji, których wierzytelności znajdują się na bezpośrednio dalszych miejscach.”;

5) w art. 3 dodaje się nowy ust. 2) o brzmieniu następującem:

„2) Grunty z nieruchomości, nieposiadających uregulowanej hipoteki, przejmowane będą bez ograniczeń, wynikających z ustępu poprzedzającego.”;

6) w art. 7 ust. 3) ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Władza skuteczniająca przejęcie gruntów ustala w porozumieniu z instytucją, czy zachodzi konieczność segregacji. W razie rozbieżności zdań decyduje Minister Skarbu.”;

7) w art. 7 ust. 4) otrzymuje brzmienie:

„4) Segregacji wierzytelności instytucji kredytu długoterminowego dokonywują te instytucje w porozumieniu z władzą, skuteczniającą przejęcie gruntów. W razie rozbieżności zdań co do wysokości kwoty pożyczki, ulegającej przeniesieniu na grunty przejęte, decyduje Minister Skarbu.”;

8) w art. 8 ust. 2) skreśla się wyrazy: „z doliczeniem kosztów przejęcia”;

9) w art. 9 ust. 1) po wyrazie „rolnej” dodaje się wyrazy: „oraz o osadnictwie wojskowym”, skreśla się wyraz „przyczem”, dwukropek oraz punkty: a), b), c), d) i e);

10) w art. 9 ust. 2) po wyrazie „parcelację” dodaje się wyrazy: „i osadnictwo wojskowe”;

11) w art. 10 ust. 1) skreśla się wyrazy: „kosztów przejęcia oraz”;

12) w art. 10 ust. 2) pkt. a) po wyrazach: „nie uległy zbyciu” dodaje się wyrazy: „lub gdy zostały przeznaczone na osadnictwo wojskowe”;

13) w art. 10 ust. 2) skreśla się pkt. c);

14) w art. 10 ust. 2) pkt. d) otrzymuje oznaczenie „c)”;

15) do art. 10 dodaje się ust. 3) o następującem brzmieniu:

„3) Spłata wierzytelności, wymienionych w art. 1, może być dokonana za zgodą wierzycieli w obligacjach 3% państwowej renty ziemskiej według wartości nominalnej po potrąceniu kosztów, związanych ze zbyciem gruntów na zasadach, które ustali rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu. W tym przypadku sumy, uzyskane ze zbycia gruntów przejętych, wpływają na rzecz Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364).”;

16) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Decyzje o wszczęciu postępowania, unormowanego w rozporządzeniu niniejszem, wydaje wojewoda na wniosek dyrektora izby skarbowej, instytucji lub innych osób prawnych, wymienionych w art. 1. Decyzje o wszczęciu postępowania są ostateczne.”;

17) w art. 18 ust. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) W przypadku, gdy nieruchomość poddana jest egzekucji sądowej, postępowanie, unormowane w niniejszem rozporządzeniu, może być wszczęte tylko wtedy, gdy wierzyciel w ciągu 6-ciu miesięcy nie popiera egzekucji lub nie żąda podjęcia zawieszzonego postępowania egzekucyjnego. Termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej, bądź też od ustania przyczyny zawieszenia postępowania.

W przypadku, gdy nieruchomość z mocy szczególnych przepisów poddana jest egzekucji pozasądowej, decyzje o wszczęciu postępowania, unormowanego rozporządzeniem niniejszem, wojewoda wydaje w porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej.”;

18) po art. 18 dodaje się nowy art. 18-a o brzmieniu następującem:

„Art. 18-a. Koszty postępowania, dotyczące przejęcia gruntów, obciążają właściciela nieruchomości. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali sposób obliczania tych kosztów.”;

19) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Wojewoda umorzy postępowanie w przypadku uiszczenia przez dłużnika należności zaległych (art. 4 ust. 1) oraz już powstałych kosztów postępowania. Umorzenie postępowania, dotyczącego należności Skarbu Państwa, może nastąpić tylko po porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej.”;

20) w końcu art. 20 zamiast kropki stawia się średnik i dodaje zdanie: „rozporządzenie Rady Ministrów może również przesunąć termin 1 stycznia 1936 r., przewidziany w art. 3 ust. 1).”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy niniejszej oraz przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, z odpowiednią zmianą numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

408.

USTAWA

z dnia 14 lipca 1936 r.

o zmianie ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 512) wprowadza się zmiany następujące:

1) artykuł 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. (1) Urządzanie wyścigów konnych wymaga zezwolenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Zezwolenie na urządzenie wyścigów konnych może być udzielone jedynie zarejestrowanym towarzystwom popierania hodowli koni, których statuty odpowiadają wzorowi, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, i pod warunkiem, że członkowie tych towarzystw nie mogą z tytułu swego członkostwa otrzymywać z urządzania wyścigów żadnych korzyści osobistych i że wyścigi będą się odbywały ze ściśłym przestrzeganiem prawideł wyścigowych, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Zezwolenie może być wydane na określony termin lub bezterminowo i może być w każdym czasie cofnięte.”;

2) artykuł 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 5. (1) Wzajemne zakłady (totalizator) mogą być urządzone za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych przez towarzystwa popierania hodowli koni na torach wyścigowych i tylko przy próbach koni galopem, w których o wyniku decyduje szybkość.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zezwolić na urządzenie wzajemnych zakładów (totalizatora) przy próbach koni, określonych w ust. (1), również poza obrębem torów wyścigowych.

(3) Dochody towarzystw popierania hodowli koni z obrotów wzajemnych zakładów będą używane wyłącznie na pokrycie kosztów, związanych z urządzeniem wyścigów i wzajemnych zakładów oraz na cele hodowlane, a w szczególności na: a) nagrody wyścigowe, b) premje wyścigowe, c) nagrody i premje na wystawach, pokazach i konkursach koni, d) kupno ogierów i klaczy pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej, e) subwencjonowanie innych towarzystw wyścigowych, organizacji lub instytucji, mających na celu hodowlę koni, f) urządzenie i utrzymywanie torów wyścigowych i punktów kopulacyjnych dla koni pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej.”.

3) artykuł 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 7. (1) Od stawek we wzajemnych zakładach odliczane będą:

1) 9% na cele, określone w art. 5 ust. (3),

2) 3% na cele związane z hodowlą koni, stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Gmina, na której obszarze odbywają się wyścigi konne, może pobierać od stawek we wzajemnych zakładach lub od wygranych we wzajemnych zakładach podatek w wysokości nieprzekraczającej 1%.

(3) Na rzecz Funduszu Pracy pobierana będzie od stawek we wzajemnych zakładach specjalna opłata w wysokości 1%.

(4) Poza określonymi w ustępach poprzedzających żadne odliczenia ani podatki lub opłaty od stawek i wygranych we wzajemnych zakładach pobierane nie będą.”;

4) artykuł 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 11. (1) Kto:

1) urządza wyścigi konne, nie mając na to zezwolenia (art. 2),

2) ofiarowuje zakład lub bierze udział albo pośredniczy w zakładach, urządzanych wbrew przepisom art. 5 ust. (1) i (2), a pozostających w związku z wyścigami konnymi — podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 3.000 zł albo jednej z tych kar.

(2) Kto wydaje lub ogłasza programy wyścigowe bez zezwolenia towarzystwa, urządzającego wyścigi, podlega karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 1.000 zł albo jednej z tych kar.

(3) Stawki w zakładach, urządzanych bez zezwolenia (art. 5), ulegają przepadkowi.